

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)

den 5 mars 2002 *

I mål T-241/00,

Azienda Agricola "Le Canne" Srl, Porto Viro (Italien), företrätt av advokaterna G. Carraro, F. Mazzonetto och G. Arendt, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av E. de March och L. Visaggio, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten A. Dal Ferro, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2000) 1754 av den 11 juli 2000 om minskning av det gemenskapsstöd som beviljats sökanden avseende projekt I/16/90/02, dels en talan om skadestånd,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 28 november 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbruks-

sektorernas struktur (EGT L 376, s. 7) föreskrivs att kommissionen får bevilja gemenskapsstöd till åtgärder som vidtas för dessa ändamål.

2 I artikel 44.1 i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 föreskrivs följande:

”1. Under hela den period när gemenskapen beviljar stöd skall den myndighet eller det organ som den aktuella medlemsstaten har utsett för detta ändamål till kommissionen på dess begäran överlämna samtliga bevishandlingar som styrker att de finansiella eller andra villkor som fastställts för varje enskilt projekt är uppfyllda. Kommissionen kan i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 47 besluta att stödet tills vidare inte skall utbetalas, att det skall minskas eller upphöra,

— om projektet inte genomförs som planerat...

...

Den berörda medlemsstaten och stödmottagaren skall underrättas om beslutet.

Kommissionen skall återkräva sådana belopp som det inte var eller inte längre är motiverat att utbetala.

... ”

Bakgrunden till tvisten

- 3 Kommissionen beviljade genom beslut C (90) 1923/99 av den 30 oktober 1990 sökanden, Le Canne Srl, finansiellt stöd om 1 103 646 181 italienska lire (ITL), (569 986 euro) eller 40 procent av summan av de kostnader som kunde beaktas, vilka uppgick till 2 759 115 453 ITL (1 424 964 euro), avseende projekt I/16/90/02.
- 4 Projektet avsåg modernisering och uppförande av fiskodlingsanläggningar som ägdes av Le Canne. Projektet omfattade uppförande av vattenledningssystem (kanaler, bassänger och rörledningar för havsvatten) och inköp av utrustning.
- 5 I artikel 1 i beslut C (90) 1923/99 föreskrevs att "investeringsprojektet beviljas finansiellt stöd från gemenskapen på de villkor som uppställs i detta beslut i enlighet med de finansieringsvillkor som föreskrivs i bilagan".
- 6 Bilagan till beslutet innehöll följande två förtydliganden:
 - "Storleken på det stödbelopp som kommissionen verkligen kommer att utbetala till ett färdigt projekt beror på vilka arbeten som utförts i förhållande till vad som anges i projektplanen."
 - "I enlighet med uppgiften i del B till sökandens ansökan om stöd, kan de uppgivna arbetena inte förändras utan föregående medgivande från de

nationella myndigheterna och eventuellt från kommissionen. Betydande ändringar som görs utan kommissionens medgivande kan medföra att stödet minskas eller upphör helt, för det fall de nationella myndigheterna eller kommissionen anser att ändringarna är oacceptabla... ”

- 7 Genom beslut C (94) 1531/99 av den 27 juli 1994 beviljade kommissionen Le Canne ytterligare ett finansiellt stöd avseende projekt ITA/100/94.

- 8 I skrivelse av den 12 december 1994 till det italienska ministeriet för jordbruk, livsmedel och skogsbruk (nedan kallat ministeriet) och till kommissionen, meddelade Le Canne att vissa omständigheter som bolaget inte rådde över hade medfört att ett antal ändringar av projekt I/16/90/02 hade blivit nödvändiga. Le Canne bedömde emellertid att projektet i sin helhet inte hade genomgått några väsentliga förändringar, bortsett från en ändring av platsen och utformningen av bassängerna för intensivodling. Le Canne uppgav att bolaget först efter det att arbetet hade slutförts insett att det inte hade iakttagit skyldigheten att anmäla ändringarna innan de företogs. Le Canne begärde därför att de nationella myndigheterna, och om nödvändigt kommissionen, skulle utföra en teknisk undersökning av ändringarna i efterhand för att fastställa om de var berättigade samt avgöra huruvida besluten var nödvändiga och lämpliga.

- 9 Efter det att ministeriet den 1 februari 1995 hade utfört en kontroll av hur arbetena inom ramen för projekt I/16/90/02 slutligen hade utförts skickade ministeriet ett protokoll till Le Canne (nedan kallat protokollet). Protokollet hade upprättats den 24 maj 1995.

- 10 Enligt ministeriet framgick det av denna kontroll att det fanns skillnader mellan projektet och de arbeten som hade genomförts inom ramen för detta. I enlighet med gemenskapslagstiftningen borde Le Canne enligt ministeriet ha begärt

tillstånd innan ändringarna genomfördes. Ministeriet drog därav slutsatsen att ändringarna, fränsett de tekniska konsekvenserna, hade medfört att kostnaderna hade överskridit de kostnader som beräknats på grundval av de utgiftsposter som angivits i kostnadsprospektet, bland annat vad avser grävningensarbetena.

- 11 Med anledning härav minskade ministeriet det totala kostnadsbelopp som kunde beaktas för projekt I/16/90/02 till omkring 69,13 procent av det belopp som ursprungligen hade godkänts av kommissionen.
- 12 Mot bakgrund av detta utbetalade kommissionen, genom en slutlig betalningsorder som utfärdades den 5 juli 1995, gemenskapsstödet avseende projekt I/16/90/02 till Le Canne. Stödet uppgick till 419 822 440 ITL (216 820 euro). Kommissionen hade följaktligen, på grundval av protokollet, minskat stödet från 1 103 646 181 ITL (569 986 euro) till 762 940 040 ITL (394 026 euro). Minskningen uppgick alltså till 340 706 141 ITL (175 960 euro).
- 13 Genom skrivelse av den 26 juli 1995, som mottogs av kommissionen den 3 augusti 1995, och som även skickades till ministeriet, invände Le Canne mot protokollet och begärde att ärendet skulle omprövas.
- 14 Le Canne anförde att de omtvistade ändringarna — som inte påverkade projektets lönsamhet, plats eller ändamål — hade blivit nödvändiga till följd av omständigheter som bolaget inte rädde över medan arbetena inom ramen för projekt I/16/90/02 genomfördes.

- 15 Genom telexmeddelande nr 12497 av den 27 oktober 1995 underrättade kommissionen de nationella myndigheterna om att de tillgängliga uppgifterna inte gjorde det nödvändigt att ompröva det förfarande som ministeriet tillämpat för att avgöra ärendet avseende projekt I/16/90/02.

- 16 Den 14 november 1995 avslag även ministeriet sökandens begäran om omprövning.

- 17 Genom dom av den 7 november 1997 i mål T-218/95, Le Canne mot kommissionen (REG 1997, s. II-2055), ogillade förstainstansrätten Le Cannes talan om ogiltigförklaring av telexmeddelande nr 12497 och om skadestånd.

- 18 Genom dom av den 5 oktober 1999 i mål C-10/98 P, Le Canne mot kommissionen (REG 1999, s. I-6831), upphävde domstolen efter överklagande av sökanden domen av den 7 november 1997 i det ovannämnda målet Le Canne mot kommissionen. Vidare ogiltigförklarade domstolen kommissionens telexmeddelande nr 12497 på grund av åsidosättande av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 44.1 och 47 i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 och i artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1116/88 av den 20 april 1988 om genomförande av beslut om stöd till projekt rörande gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur och förvaltningen av kustområdena (EGT L 112, s. 1).

- 19 Innan ett finansiellt stöd minskas skall stödmottagaren enligt dessa bestämmelser anmodas att redogöra för orsakerna till att de föreskrivna villkoren för stödet inte har uppfyllts. I bestämmelserna föreskrivs även att ett minskningsförslag skall läggas fram för Ständiga kommittén för fiskerinäringen (nedan kallad kommittén).

- 20 Genom en skrivelse av den 23 november 1999, varav de italienska myndigheterna fick en kopia, underrättade kommissionen Le Canne om att den avsåg att minska det ekonomiska stödet avseende projekt I/16/90/02. Sökanden anmodades att redogöra för orsakerna till att de föreskrivna villkoren för stödet inte hade uppfyllts.
- 21 I sitt svar av den 14 december 1999 till ministeriet och kommissionen gjorde Le Canne gällande att ändringarna av projekt I/16/90/02 inte var betydande utan bara enkla Anpassningar, vilket bolaget ansåg sig ha styrkt i sitt yttrande av den 26 juli 1995.
- 22 Le Canne anförde vidare följande. Enligt ordalydelsen i artikel 44.1 i förordning nr 4028/86 kan kommissionen besluta om minskning av ett stöd efter eget skön — utan att utrymmet för egen bedömning är begränsad — även om projektet inte genomförs som planerat. Kommissionen var dessutom skyldig att i efterhand redogöra för skälen till att den ansåg att ändringarna beträffande projektet inte kunde godtas i efterhand. Det räcker inte med att fastställa att en ändring av ett projekt inte kan godtas av det enda skälet att ändringen inte hade anmälts i förväg.
- 23 Genom beslut 882/00 av den 30 mars 2000 upphävde Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (nedan kallad TAR) ministeriets avslag av den 14 november 1995 på sökandens begäran om omprövning. Enligt TAR var detta avslag — som enbart grundade sig på kommissionens uppgifter i telexmeddelande nr 12497 — behäftat med samma förfarandefel som det som fastställts i domen av den 5 oktober 1999 i det ovannämnda målet Le Canne mot kommissionen med avseende på telexmeddelandet.
- 24 I enlighet med bestämmelserna i artikel 47 i förordning nr 4028/86 inkom kommittén den 11 maj 2000 med yttrande avseende minskningen av det tilltänkta stödet.

- 25 Genom beslut C (2000) 1754 av den 11 juli 2000 minskade kommissionen det gemenskapsstöd som ursprungligen hade beviljats sökanden avseende projekt I/16/90/02 med 340 706 141 ITL (175 960 euro).
- 26 Kommissionen anförde bland annat följande till stöd för minskningen.

”...

Stödmottagaren underrättade ministeriet och kommissionen om ändringarna avseende projektet först den 12 december 1994, vilket var fjorton månader efter det att arbetena hade slutförts, trots att det föreskrevs i villkoren för stödet att ändringar inte fick genomföras om inte den nationella myndigheten eller eventuellt kommissionen i förväg hade godkänt dessa.

...

... [Genom] skrivelsen av den 23 november 1999 underrättade kommissionen de nationella myndigheterna och stödmottagaren om att den avsåg att minska gemenskapsstödet. Minskningen berodde på att det prövade och godkända projektet hade ändrats i betydande mån under arbetet utan att den nationella myndigheten hade underrättats i förväg eller lämnat sitt godkännande.

...

I motsats till vad sökanden har uppgivit i skrivelsen av den 14 december 1999 fastställer kommissionen följande:

- Stödet minskas till följd av det protokoll från kontrollen av hur arbetena slutligen hade utförts som upprättades av ministeriets tjänstemän efter kontrollen den 1 februari 1995; skälen till minskningen av stödet — på såväl gemenskapsnivå som nationell nivå — framgår tydligt av detta protokoll.

- Det framgår för övrigt av det nämnda protokollet från kontrollen att de genomförda ändringarna inte utgjorde enkla Anpassningar. Det handlar tvärtom om betydande ändringar som genomfördes utan att den nationella myndigheten hade underrättats i förväg. Stödmottagaren anmälde förändringarna genom en skrivelse av den 12 december 1994, det vill säga mer än ett år efter det att anläggningsarbetena hade slutförts och några månader efter det att bolaget hade begärt att ministeriet skulle betala ut stödbeloppet. I de villkor för 'utbetalning av stödet' som återfinns i bilagan till [beslut C (90) 1923/99] föreskrivs att eventuella ändringar av de planerade anläggningsarbetena skall godkännas av den nationella myndigheten och eventuellt av kommissionen.

- Enligt den nationella myndigheten och kommissionen medför dessa ändringar att projektet i fråga har ändrats i betydande mån och de kan följaktligen inte godtas. Att det senare projektet ITA/100/94 godkändes innebär inte på något sätt att kommissionen godtog ändringarna av det första projektet.

- Arbeten som skulle utföras enligt projekt ITA/100/94 genomfördes inom ramen för projekt I/16/90/02 och kan således inte godtas till förmån för gemenskapsstödet avseende projekt I/16/90/02. Däremot har en del av de

arbeten som skulle ske enligt förevarande projekt inte genomförts och planerade inköp av utrustning inte genomförts.

De nationella myndigheterna har inte ändrat sin positiva inställning till minskningen av stödet.

Enligt artikel 44.1 i [förordning (EEG) nr 4028/86] kan kommissionen besluta att stödet tills vidare inte skall utbetalas, att det skall minskas eller upphöra om projektet inte genomförs som planerat.

...”

- 27 Le Canne har väckt förevarande talan genom ansökan av den 14 september 2000.
- 28 Le Canne har genom en särskild handling, som inkom samma dag, dels ansökt om att verkställigheten av beslut C (2000) 1754 skall skjutas upp, dels ansökt om interimistiska åtgärder.
- 29 Förstainstansrättens ordförande avslag denna ansökan genom beslut av den 15 januari 2001 i mål T-241/01 R, Le Canne mot kommissionen (REG 2001, s. II-39).

- 30 Förstainstansrätten förordnade referenten att tjänstgöra på den första avdelningen, och målet tilldelades följaktligen den avdelningen.
- 31 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (första avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.
- 32 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandling den 28 november 2001.

Parternas yrkanden

- 33 Le Canne har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut C (2000) 1754,

— förplikta kommissionen att erlægga skadestånd jämte ränta, beräknad efter den lagstadgade räntesatsen i Italien, från tidpunkten för den senaste delbetalningen till dess att hela beloppet betalas,

- i andra hand, om nödvändigt inhämta ett sakkunnigutlåtande i syfte att klarlägga om ändringarna av projekt I/16/90/02 var betydande, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

34 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och

- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Följderna av domen av den 5 oktober 1999, Le Canne mot kommissionen

35 Förstainstansrätten fastställer inledningsvis att ogiltigförklaringen av telexmeddelande nr 12497 genom domen av den 5 oktober 1999 i det ovannämnda målet Le Canne mot kommissionen, på grund av att Le Canne inte hade hörts och att kommittén inte konsulterats, inte påverkade giltigheten av förberedelseåtgärderna beträffande den ogiltigförklarade rättsakten, eftersom dessa vidtogs innan de konstaterade felaktigheterna inträffade.

- 36 Det framgår inte heller av handlingarna i målet att lagenligheten av protokollet av den 24 maj 1995 ifrågasattes i det ovannämnda beslutet 882/00, varigenom TAR upphävde ministeriets avslag av den 14 november 1995 på Le Cannes begäran om omprövning.
- 37 Förstainstansrätten finner därför att protokollet, som kommissionen grundade sig på när den fattade beslut C (2000) 1754, varken hade ogiltigförklarats eller upphävts genom en senare rättsakt och att det följaktligen kunde beaktas när det nämnda beslutet fattades.

Yrkandena om ogiltigförklaring

Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Parternas argument

- 38 Le Canne har anfört följande. I avdelning II/B i de riktlinjer avseende prövning av ansökningar om gemenskapsstöd enligt förordning (EEG) nr 4028/86 som utfärdats av generaldirektoratet för fiske görs det skillnad mellan å ena sidan anpassningar som inte innebär förändringar av beteckning, ändamål, lönsamhet eller den plats där projektet skall genomföras, och å andra sidan ändringar som medför att det ursprungliga projektet ändras i tekniskt och ekonomiskt hänseende. De förstnämnda åtgärderna är tillåtna enligt förordningen, medan de sistnämnda är otillåtna.

- 39 Le Canne har vid flera tillfällen visat att projekt I/16/90/02 inte förändrades i väsentlig mån utan enbart anpassades på ett sätt som inte i något avseende påverkade syftet med projektet. Anpassningarna hade blivit nödvändiga till följd av ändringar av platsernas vattensystem och av fiskodlingsverksamheten, vilket i sin tur berodde på att det samtidigt utfördes andra anläggningsarbeten som till viss del finansierades av gemenskapen inom ramen för samma program.
- 40 I beslut C (2000) 1754 hänvisades emellertid enbart till protokollet. Protokollet upprättades dock innan de tekniska argumenten hade förts fram av Le Canne i yttrandena av den 26 juli 1995 respektive den 14 december 1999. De nämnda argumenten har följaktligen inte kunnat beaktas i protokollet.
- 41 Eftersom kommissionen enligt artikel 44.1 i förordning (EEG) nr 4028/86 kan minska ett stöd efter eget skön, ankommer det på kommissionen att — även i efterhand — motivera varför en viss ändring av ett projekt inte kan godtas.
- 42 Det framgår inte heller av beslut C (2000) 1754 att Le Canne anmält anpassningarna i fråga till ministeriet eller kommissionen. Av beslutet framgår inte heller att dessa anpassningar även anmälades senare, när det begärdes att det skulle göras en kontroll av hur arbetena slutligen hade utförts.
- 43 Under dessa omständigheter framstår motiveringen att betydande ändringar av projektet inte hade godkänts i förväg som än mindre tillfredsställande med hänsyn till att beslut C (2000) 1754 innebar att ett redan beviljat stöd minskades i efterhand (domstolens dom av den 4 juni 1992 i mål C-181/90, Consorgan mot kommissionen, REG 1992, s. I-3557, punkt 18.

- 44 Kommissionen har anfört följande. Ett beslut att minska ett stöd anses vederbörligen motiverat när det i beslutet tillräckligt klart hänvisas till ett beslut av de nationella myndigheterna vari skälen till minskningen tydligt framgår (förstainstansrättens dom av den 12 januari 1995 i mål T-85/94, kommissionen mot Branco, REG 1995, s. II-45, punkt 36).
- 45 Beslut C (2000) 1754 innehöll svar på de argument som svaranden hade framfört i sitt yttrande av den 14 december 1999 genom att det i beslutet uttryckligen hänvisades till protokollet. De ändringar av projektet som inte hade anmälts i förväg till den nationella myndigheten angavs i detta dokument. Skälen till beslut C (2000) 1754 framgår, visserligen kortfattat men tillräckligt klart, av de närmare uppgifter som protokollet innehåller till stöd för att kostnaderna inte kan godtas (dom av den 4 juni 1992 i mål C-189/90, Cipeke mot kommissionen, REG 1992, s. I-3573, punkt 18).
- 46 I ministeriets protokoll anges de arbeten som utförts förutom de arbeten som anges i projekt I/16/90/02. I protokollet anges även de arbeten som inte utfördes och de godkända respektive de icke godkända kostnaderna.
- 47 I beslut C (2000) 1754 fastställdes bland annat följande. De konstaterade ändringarna utgjorde inte enbart anpassningar av projektet utan innebar att det förändrades i betydande mån. Ändringarna anmäldes mer än ett år efter det att arbetena hade slutförts och de kunde inte godtas. De nationella myndigheterna hade inte heller ändrat sin positiva inställning till minskningen av stödet i fråga.
- 48 Mot bakgrund av samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna vid beviljande av finansiellt stöd (domen i det ovannämnda målet Branco mot kommissionen, punkt 36) och mot bakgrund av att beslut C (2000) 1754 inte avvek från ministeriets protokoll saknas skäl att ifrågasätta slutsatserna i protokollet med anledning av Le Cannes synpunkter.

Förstainstansrättens bedömning

- 49 Enligt artikel 44.1 första stycket andra meningen i förordning (EEG) nr 4028/86 får kommissionen besluta att ett finansiellt stöd tills vidare inte skall utbetalas, att det skall minskas eller att det skall upphöra om projektet inte genomförs som planerat.
- 50 Det följer av ordalydelsen i denna bestämmelse, som förstainstansrätten tolkar den, att kommissionen inte är skyldig att utöva denna befogenhet (domen av den 5 oktober 1999 i det ovannämnda målet *Le Canne* mot kommissionen, punkt 25).
- 51 Kommissionens praxis överensstämmer för övrigt med denna tolkning. Enligt bilagan till beslut C (90) 1923/99 (se ovan punkt 6) kan ändringar som görs utan kommissionens medgivande medföra att stödet minskas eller upphör enbart om ändringarna är betydande och om den nationella myndigheten eller kommissionen anser att de är oacceptabla. Dessa villkor är kumulativa.
- 52 Under dessa omständigheter fanns ett utrymme för kommissionen, trots att betydande ändringar av projekt I/16/90/02 gjorts utan kommissionens medgivande, att göra en skönsmässig bedömning för att avgöra om de konstaterade ändringarna — skillnaderna mellan vad som planerats enligt projektet och vad som genomfördes i praktiken — var förenliga med projektets föremål, systematik och ändamål, i syfte att fastställa om dessa ändringar kunde godtas eller inte.
- 53 När gemenskapens institutioner, som i förevarande fall, har ett utrymme för skönsmässig bedömning för att den skall kunna fullgöra sina uppgifter är det av

ännu större vikt att de skyddsregler till förmån för ekonomiska aktörer som enligt gemenskapens rättsordning gäller i administrativa förfaranden iakttas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90, Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 14; svensk specialutgåva, volym 11, s. I-453).

- 54 Dessa skyddsregler innebär att den berörda institutionen i ett sådant fall skall motivera sina beslut på ett tillfredsställande sätt. Denna motivering har till syfte att upplysa den som beslutet är riktat till om de faktiska och rättsliga omständigheter som beslutet grundas på för att denne skall kunna bedöma huruvida det är lämpligt att väcka talan mot det vid den behöriga domstolen.
- 55 Motiveringen till ett beslut att minska ett gemenskapsstöd till ett projekt som inte har genomförts som planerat skall innehålla skälen till att de berörda ändringarna inte anses kunna godtas. Det är härvidlag inte tillräckligt att endast ange att ändringarna är betydande eller att de inte godkänts i förväg.
- 56 I det ovan i punkt 26 återgivna beslutet C (2000) 1754 hänvisas emellertid i detta hänseende endast till de skäl till minskningen av stödet som lämnades i protokollet. Enligt kommissionen medförde de ändringar som beskrivs i protokollet "att projektet i fråga har ändrats i betydande mån och de kan följaktligen inte godtas".
- 57 I beslut C (2000) 1754 ges således inte några andra skäl till minskningen av stödet än att ändringarna var betydande och att de inte hade anmälts i förväg. Det framgår visserligen av beslutet att ändringarna i fråga inte kunde godtas, men kommissionen har underlåtit att ange varför den anser att så är fallet, bortsett

från att ändringarna är betydande. I synnerhet framgår det inte av beslutet varför projektet i ändrad version skulle vara mindre lämpat för gemenskapsstöd än det ursprungliga projektet.

- 58 Stödmottagaren får följaktligen inte några upplysningar genom beslut C (2000) 1754 huruvida kommissionens bedömning beträffande frågan om de konstaterade ändringarna är förenliga med projektets föremål, systematik och ändamål. Denna förenlighet är emellertid avgörande för frågan huruvida de ändringar som skett under projektets genomförande skall godtas eller inte.
- 59 Beslut C (2000) 1754 saknar följaktligen uppgifter som sökanden och förstainstansrätten behöver, framför allt med avseende på en rättslig prövning av rättsakten i fråga. Beslutet har således inte motiverats på ett tillfredsställande sätt.
- 60 Under dessa omständigheter skall talan bifallas på förevarande grund och beslut C (2000) 1754 ogiltigförklaras. Förstainstansrätten behöver därmed varken pröva de andra grunder för ogiltigförklaring som Le Canne har åberopat eller bolagets begäran om sakkunnigutlåtande.

Skadeståndstalan

- 61 Le Canne har även yrkat att förstainstansrätten skall förplikta kommissionen att ersätta den ekonomiska skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av den omtvistade minskningen. På skadeståndet skall ränta utgå enligt den gällande lagstadgade räntesatsen i Italien, från tidpunkten för den första delbetalningen till dess att hela beloppet har betalats.

- 62 Enligt artikel 233 EG ankommer det emellertid på kommissionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förevarande dom och om nödvändigt anta ett nytt beslut med tillfredsställande motivering.
- 63 Därav följer att förstainstansrätten inte kan pröva Le Cannes yrkande inom ramen för förevarande mål utan att föregripa innehållet i ett nytt, kommande beslut.
- 64 Skadeståndsyrkandet skall följaktligen ogillas.

Rättegångskostnader

- 65 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 66 Eftersom kommissionen har tappat målet i huvudsaken, skall den förpliktas att betala rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande dom:

- 1) Beslut C (2000) 1754 av den 11 juli 2000 ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall betala rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

Vesterdorf

Forwood

Legal

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 mars 2002.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande